

BESMET ZIJN MET ONVERSCHILLIGHEID

DOOR BRO MARIANO DI VITO OFM CAP.

Het thema dat Paus Franciscus op 1 januari 2016 voor de Dag van Vrede in de wereld heeft gekozen is: "Overwin onverschilligheid en win de vrede."

Het valt niet te ontkennen dat we nooit eerder zo'n overvloed van informatie hebben gehad. Live informatie van wat er in de wereld gebeurt. Rampen, drama's, verschrikkingen volgen elkaar snel op, afgewisseld met het goede nieuws (helaas altijd minder vaak), zoals de ontdekkingen die door de wetenschap gedaan worden, de serieuze inspanningen ter bescherming van onze planeet, de profetische en bemoedigende daden van Paus Franciscus en evenzo bemoedigende en positieve daden van de vele andere kerkelijke leiders.

We weten meer. We weten zelfs de details en toch worden we minder geraakt. In feite worden we helemaal niet geraakt. We blijven onverschillig! Lui en teruggetrokken, en soms dwaas en onvoorspelbaar als de kinderen die niet dansen als de fluit speelt of rouwen als er een treurlied wordt gezongen (zie Matteüs 11, 16-19). Werkelijk, de wegen naar vrede zijn schaars en vaak eng met onbekende paden en alleen waarneembaar voor oplettende en geduldige ogen. Maar ze bestaan wel.

Om gewoonweg de ernstige vraagstukken wat het menselijk ras betreft te benoemen is niet genoeg. "We kunnen onszelf niet neerleggen bij fundamentalisme en slachtpartijen, religieuze en etnische vervolging, de schending van de vrijheid en mensenrechten, de uitbuiting en slavernij

van mensen, corruptie en georganiseerde misdaad, de oorlogen en de drama's van vluchtelingen en gedwongen migranten." (Boodschap voor de 49ste Werelddag van de Vrede 2016 van de Pauselijke Raad voor Rechtvaardigheid en Vrede).

Van de twee werkwoorden "overwinnen" en "winnen" kunnen we zeggen dat ze het thema van de Dag van de Vrede definiëren en opsommen. In feite lijkt dit in eerste instantie op oorlogstaal en het minst geschikt om gedachten van vrede en harmonie te inspireren.

Aan de andere kant heeft het de intentie om te provoceren en het doel van onze strijd te herkennen namelijk onze dagelijkse toewijding en verantwoordelijkheid waar niemand zich van mag onttrekken of verwerpen.

Niet iedereen krijgt de kans om bij de Verenigde Naties hun stem te laten horen over uiteenzettingen, klachten en listen. Niet iedereen kan deelnemen aan de talloze vergaderingen en ronde tafelgesprekken en internationale conferenties. Maar allemaal kunnen en moeten we vechten en als we samenwerken op dit dodelijk terrein van onverschilligheid, kunnen we elke belediging, onrecht en conflict overwinnen.

Op dit terrein van onverschilligheid vinden we de ruimte en het voedsel voor de giftige planten van egoïsme, onwetendheid, isolatie en als laatste vrijblijvendheid.

Willen we dit onkruid in onszelf ontwortelen moeten we beginnen met het vergroten van de ruimte van

vrede en onszelf toestaan om uitvoerders en bouwers van vrede te worden. Dus niet alleen verward en dood voor de wereld en terughoudende toeschouwers zijn van gebeurtenissen op het wereldtoneel maar ook in de portalen van onze appartementen en binnen de muren van onze huizen.

Sinds de eerste boodschap van de zalige Paus Paulus VI gegeven op 8 december 1967 waar hij het idee lanceerde van een wereldvrede dag, zijn er 49 jaar verstreken!

De vele gevaren waaraan deze paus refereerde zijn nog steeds onder ons en mogelijk meer verontrustend. Het idee sloeg echter aan en christenen hebben samen met alle oprechte vrienden van de vrede de gevaren van de oorlog ingeperkt en de mensheid meer bewust gemaakt van het onbetaalbare fundamentele goed wat vrede is.

We kunnen niet stoppen, ook niet aan anderen met officiële verantwoordelijkheden en plichten delegeren, om de juiste keuzes te maken en acties te ondernemen.

Onverschilligheid heeft zijn wortels in het gewone dagelijkse leven. We staan in deze allemaal op de frontlijnen en voor elke centimeter dat we toestaan om dit door te laten gaan zijn we halsstarrig en maken we het pad naar vrede moeilijker.

Laten we het nieuwe jaar toevertrouwen aan de machtige tussenkomst van onze Pater Pio die begaan was en deelde in het lijden van zijn broeders en zusters wat de basis vormde van zijn leven en heiligheid.